

ЈЕРУСАЛИМ

О, најсветији Јерусалиме,
У свим временима славно име.

Тебе помињу Завета оба,
Због Ковчега и Христовог Гроба.

У теби су светиње највеће,
Твоја слава потамнети неће.

О Васкрсу сваком, Огањ Свети
Верне људе са Неба посети.

И Пилат је своје руке прао,
Да је невин Исус, он је знао.

Али стаде свег народа вика,
Место Христа, траже разбојника.

На Голготи Христова распећа,
Верни народ свих се мука сећа.

Место где су Часни Крст пронашли,
За то дело били су издашни.

Цар Константин и његова мати,
За Крст Часни све су хтели дати.

Не питаше колико то стаје,
Колко кошта и више се даје.

Царица, мајка, Јелена Света,
За добро, за спас целог света,

Дукатима земљу засипала,
Да потрага не би посустала.

Три крста у земљи нађоше,
Ко је прави јоште не знадоше.

Сам Бог тада све људе задиви,
Часним Крстом мртвога оживи.

Ми чекамо да све ово прође,
Да спасење са Неба нам дође.

Са Неба, Новог Јерусалима,
Стиже правда искреним људима.

Ми стављамо на нас са три прста,
Знак Светога, Часнога нам Крста.

Молимо се Богу и Светима,
За спасење и грешним људима.

Јерусалим виде муке Христа,
Да би Нови мого да заблиста.

Земне муке приведимо крају,
Да живимо у вечноме Рају,

Дођи, Небески Јерусалиме!
Слабу, грешну у себе прими ме!

Љиљана Ђуић